

Prof. ThDr. Václav Wolf (* 1. března 1937 Praha) je český římskokatolický kněz a teolog. V letech 1990–1997 byl děkanem Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy (KTF UK). Širší veřejnosti je známý kvůli sporům o způsob vedení fakulty a o platnost jeho třetí volby na podzim 1999, která byla nakonec vetována kardinálem Miloslavem Vlkem.

Středoškolské vzdělání získal na střední všeobecně vzdělávací škole, kterou zakončil maturitou v roce 1955. Se studiem pokračoval na Římskokatolické Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Praze se sídlem v Litoměřicích, kterou dokončil v roce 1960. Na kněze byl vysvěcen 26. června 1960, poté působil v duchovenské službě na území Pražské arcidiecéze. Doktorát z teologie získal po předložení disertační práce na CMBF s názvem Čas – významný činitel v soudobé křesťanské teologii, a promován byl 13. června 1966. 15. dubna 1967 byl jmenován na CMBF asistentem při katedře biblických studií. Po habilitačním bienniu na Univerzitě Jana Gutenberga v Mohuči v letech 1968–1969 a předložení spisu Die Unsterblichkeit der Seele in der aktuellen theologisch-philosophischen Diskussion získal veniam docendi pro obor filosofické propedeutiky a dogmatické teologie. Po habilitačním řízení na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Praze se sídlem v Litoměřicích dne 16. června 1970 se stala habilitace rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 22. října 1971 platnou na území ČSSR. Byl jmenován docentem filosofie a speciální dogmatiky. Následně vyvíjel pedagogickou činnost: přednášky filosofie v letech 1970–1972 a přednášel dogmatickou teologii v letech 1969–1977. Jeho působení na CMBF bylo ukončeno 31. prosince 1977. Poté odešel do pastorace. V letech 1979–1989 byl v duchovenské službě v Praze ve farnosti Hostivař.[2]

2. ledna 1990 byl jmenován „na návrh kancléře Římskokatolické Cyrilometodějské bohoslovecké fakulty v Litoměřicích“ vedoucím katedry pro obor věrouky, s účinností od 1. ledna 1990]]. Dne 6. ledna 1990 byl jmenován na základě návrhu téhož na KTF UK profesorem pro obor věrouky a děkanem, obojí s účinností od 1. ledna 1990. 25. května 1990 byl jmenován na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze vedoucím katedry systematické teologie a přijat do pracovního poměru jako profesor pro obor filosofie a speciální dogmatiky. V letech 1990–1997 byl na KTF UK děkanem. Pod jeho vedením se fakulta ubírala směrem, který však neodpovídal představám liberálně smýšlejících teologů, kteří na způsob vedení fakulty reagovali slovy „uzavřenost světu“, jednostranný pohled výuky (konzervativní)[3] či „vedení je složené z StBáků“[4]. Po svém opětovném zvolení do funkce děkana se navíc Wolf již netěšil podpoře nového pražského arcibiskupa Miloslava Vlka, který dokonce zvažoval jako velký kancléř fakulty, že užije svého práva veta, aby Wolfa nepotvrdil v jeho funkci.[5] Roku 1997 nakonec došlo k pomyslnému převratu,[zdroj?] kdy se musel vedení fakulty na nějakou dobu ujmout Jaroslav V. Polc. Wolf zde i přesto zůstal zaměstnán jako vedoucí katedry systematické teologie. 8. února 2002 však byl odvolán i z funkce vedoucího této katedry. 6. května 2002 mu následně kardinál Miloslav Vlk z úřadu velkého kancléře fakulty odebral kanonickou misi. Dále trval jeho pracovní poměr na KTF UK bez pověření výukou, a to až do ukončení pracovního poměru 31. prosince 2003. Následně uzavřel pracovní poměr v Ústavu dějin UK a Archivu UK.

Od roku 1987 byl děkanem Kolegiální kapituly Všech svatých na Hradě pražském a správcem tohoto chrámu do listopadu 2004 (kostel Všech svatých, sídlo kapituly, byl rozhodnutím kardinála Vlka uzavřen pro veřejnost).[zdroj?] Václav Wolf byl s platností od 1. ledna 2005 ustanoven výpomocným duchovním farnosti kostela sv. Prokopa v Praze na Žižkově. 15. ledna 2012 se stal čestným kanovníkem Kolegiální kapituly Nanebevzetí Panny Marie na hradě Karlštejně.

Pedagogická činnost: 1966 doktorát z teologie 1967 odborný asistent na CMBF v Litoměřicích 1968 habilitován na univerzitě v Mohuči 1971-1977 docent filosofie a dogmatiky na CMBF 1990 jmenován řádným profesorem dogmatické teologie 1990-1997 děkan KTF UK 2003 (duben–prosinec) v rámci tvůrčího volna vědecký pracovník na Pontificia Università Gregoriana a na Pontificia Università della Santa Croce (Řím) 2004 Výzkumné centrum pro dějiny vědy; výuka antropologie na FF UK

1977–1979 z politických důvodů bez zaměstnání Členství v mnoha mezinárodních teologických společnostech. V době, kdy působil na CMBF v Litoměřicích, se jej opakovaně a vždy neúspěšně pokoušela získat pro spolupráci StB.